

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011147
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218011147.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanej V. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/60/2018 zo dňa 23. 1. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 5T/60/2018 zo dňa 23. 1. 2019 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovanú V. A. spod skutku obžaloby prokurátora právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., ktorý mala spáchať tak, že

od presne nezistenej doby do decembra 2016, v tom čase ako občianska zamestnankyňa vo funkcii odborný referent Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice - okolie so sídlom Trieda SNP č. 35, Košice, služobného úradu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, pri vykonávaní služobnej činnosti v súvislosti s evidenciou motorových vozidiel si postupne prisvojovala elektronické kolky, ktorými občania platili za evidenčné úkony, tieto nespotrebovala (nezneplatnila) predpísaným spôsobom v zmysle bodu 2b) I. všeobecnej časti prílohy č. 1 nariadenia prezidenta PZ č. 20/2013 o postupe pri evidovaní vozidiel ich naskenovaním, alebo zadaním čísla elektronického kolku v informačnom systéme Modul správnych poplatkov, ale ich priebežne v nasledovných termínoch:

- dňa 23.02.2016 v hodnote 35,00 €,
- dňa 01.03.2016 v hodnote 200,00 €,
- dňa 04.03.2016 v hodnote 396,00 €,
- dňa 28.05.2016 v hodnote 66,00 €,
- dňa 03.06.2016 v hodnote 66,00 €,
- dňa 22.06.2016 v hodnote 250,00 €,
- dňa 02.09.2016 v hodnote 200,00 €,
- dňa 14.09.2016 v hodnote 300,00 €,
- dňa 20.09.2016 v hodnote 728,00 €,
- dňa 25.09.2016 v hodnote 617,00 €,
- dňa 03.10.2016 v hodnote 132,00 €,
- dňa 04.10.2016 v hodnote 115,50 €,
- dňa 31.10.2016 v hodnote 66,00 €,
- dňa 07.12.2016 v hodnote 66,00 €,
- dňa 21.12.2016 v hodnote 1.320,00 €,
- dňa 28.12.2016 v hodnote 1.716,00 €,

vrátila na rôznych pobočkách Slovenskej pošty, a.s. v Košiciach ako nepoužitú, zároveň požiadala Slovenskú poštu, a.s. o refundáciu ich nominálnych hodnôt na svoju osobu a takto v uvedenom období od 23.02.2016 do 28.12.2016 prevzala od Slovenskej pošty, a.s. finančnú hotovosť v celkovej hodnote 6.273,50 €, ktorú si ponechala pre vlastnú potrebu, čím spôsobila štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky škodu v uvedenej výške,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, ktoré aj následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe, že je trestným činom a spáchala ho obžalovaná. Obhajobu obžalovanej považuje za účelovú a nezvládnutie pracovnej zaťaženia za ľahkomyselné. Poukázal na to, že obžalovaná sa snažila dať situáciu do poriadku až po vykonaní kontroly a v snahe "vyviniť sa" komunikovala s pracovníčkou Slovenskej pošty z doposiaľ neznámeho dôvodu aj po skončení pracovného pomeru. Podľa uzavretej dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 19. 12. 2014 obžalovaná prebrala hmotnú zodpovednosť aj pri prijímaní a vykazovaní finančných prostriedkov za správne poplatky. Bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná si uplatnila refundácie kolkov v roku 2016 na rôznych pobočkách pošty v Košiciach a všetky jej boli vyplatené v hotovosti. Doposiaľ sa nepodarilo preukázať, že túto hotovosť použila na nákup iných kolkov, ktoré by vrátila zamestnávateľovi. Protiprávne konanie a konanie v rozpore s inými predpismi a nariadeniami boli preukázané aj výpoveďou kpt. J. J. H. a svedkyňou I. V..

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby vo veci sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle jeho petitu.

Obžalovaná navrhla zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné, pretože nebolo dokázané, že by svojím konaním naplnila objektívnu a subjektívnu stránku žalovaného prečinu, prípadne akéhokoľvek iného trestného činu. Nebolo preukázané, že by si chcela ponechať pre seba hotovosť získanú výmenou elektronických kolkov.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovanej, z výpovede svedkov kpt. J. Q. H., J. V. A., V. H., J. V., V. T. M., z listinných dôkazov, a to z dohody o hmotnej zodpovednosti medzi Ministerstvom vnútra SR, riaditeľom Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach a obžalovanou, z dodatku k služobnej zmluve obžalovanej, z opisu štátnozamestnaneckého miesta, z personálneho rozkazu riaditeľa, z úradného záznamu o operatívnej kontrole z 31.10.2016 z vyjadrenia k výsledkom operatívnej kontroly formou úradného záznamu obžalovanej, z poverenia riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu Košice - okolie zo dňa 25.11.2016, zo správy Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 21.5.2017 a 25.8.2017, z emailovej komunikácie medzi obžalovanou a Slovenskou poštou a.s. v zastúpení B. K. z 11.5.2017 a 15.5.2017, z prílohy č. 1 k nariadeniu prezidenta Policajného zboru č. 20/2013, z výsledkov komplexnej kontroly, na podklade ktorých dospel k záveru, že takto zabezpečené a vykonané dôkazy nepostačujú pre uznanie viny obžalovanej, nakoľko jej konanie tak, ako je popísané v obžalobe nenapĺňa subjektívne ani objektívne znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery, ale ani žiadneho iného trestného činu. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že obžalovaná po skončení pracovného pomeru doručovala na pôvodné pracovisko kolky, v jednom prípade aj so zoznamom spisov, do ktorých mali byť založené. Niektoré boli založené do spisov, niektoré sa stále nachádzajú u Ing. Q. H. v skrini. Svedeckými výpoveďami bolo taktiež podporené tvrdenie obžalovanej, že spisy, ktoré mala v domácom prostredí, vrátila bývalému zamestnávateľovi. Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel obžalovanej ponechať si finančnú hotovosť získanú výmenou za expirované

e-kolky a ani to, že by si skutočne prisvojila elektronické kolky, ktorými občania platili za evidenčné úkony a tieto následne vymenila na Slovenskej pošte a refundovanú finančnú hotovosť si ponechala pre vlastnú potrebu. Dodal, že obžalovaná sama založila časť vymenených kolkov do spisov v období, keď trval jej pracovný pomer a neskôr v nadväznosti na výsledky kontroly vykonanej 31.10.2016, začala odstraňovať vytknuté nedostatky a tieto aj v plnej miere odstránila. Pokiaľ nedodrжала lehotu na vrátenie zverenej veci, ktorú si sama stanovila v úradnom zázname, ktorým sa vyjadrila k výsledkom kontroly, nejde o spreneveru ako takú. Tvrdenie obžalovanej bolo podporené aj výpoveďami svedkov, ktorí potvrdili, že obžalovaná vracala vymenené kolky pôvodnému zamestnávateľovi. Krajská kontrola vykonaná v roku 2017, teda v čase, kedy mala obžalovaná už 4 mesiace ukončený pracovný pomer síce poukázala na nedostatky v spisoch, ktoré viedla, avšak táto len poukázala na absenciu kolkov a spisov, ktoré boli kontrolované aj pri prvej kontrole a neboli v nich zistené nedostatky. Uvedené predpokladá, že s týmito spismi niekto manipuloval po ukončení pracovného pomeru obžalovanej, spisy buď zlikvidoval alebo z nich elektronické kolky odstránil. Z výpovedí svedkov je zrejmé, akým spôsobom sa manipulovalo so spismi na oddelení, kto každý mal k nim prístup a ako nedostatočne bol tento archív vedený. Ani samotný nadriadený obžalovanej J.. H. sa nevedel jednoznačne vyjadriť koľko kolkov, v akej hodnote a do akých spisov obžalovaná vrátila. Z uvedených dôvodov okresný súd nemohol stanoviť ani výšku škody. Niektoré vymenené kolky, ktoré obžalovaná vrátila pôvodnému zamestnávateľovi neboli doposiaľ založené do spisov a nachádzajú sa u J.. H.. Na záver okresný súd dodal, že pri ukončení pracovného pomeru s obžalovanou nebol dodržaný postup v zmysle článku 1 ods. 9 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 98/2016 o registratúrnom poriadku, neboli od nej prevzaté spisy a evidenčné pomôcky. Z uvedeného rovnako vyplýva, že nie je možné určiť, či vôbec vznikla nejaká škoda a v prípade ak áno, v akej výške a kto ju spôsobil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovanej a nepochybil, keď oslobodil obžalovanú spod obžaloby prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Tr. por.

V danej veci zostali o vine obžalovanej dôvodné pochybnosti aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov, v dôsledku ktorých okresný súd správne aplikoval zásadu in dubio pro reo a obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Aj podľa názoru krajského súdu nebolo žiadnym dôkazom jednoznačne preukázané, aby obžalovaná svojím konaním naplnila subjektívnu a objektívnu stránku žalovaného trestného činu a v celom rozsahu sa tak stotožnil s rozhodnutím okresného súdu.

Predovšetkým nebolo žiadnym spôsobom preukázané, aby konanie obžalovanej od počiatku smerovalo k úmyslu spôsobiť veľkú škodu na cudzom majetku. Prokurátor sa v tejto súvislosti odvolával na to, že obžalovaná až po vykonaní kontroly začala uvádzať veci do pôvodného stavu a aj na usvedčujúce výpovede svedka Ing. H. a svedkyne V.. Tieto však hodnotil izolovane len v tej časti, ktorá zodpovedala uznaniu viny obžalovanej bez ohľadu na celý rad dôkazov a pochybností, ktoré svedčili v jej prospech.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na tú časť výpovede svedka J.. H., z ktorej je zrejmé, že obžalovaná skutočne vracala vymenené kolky pôvodnému zamestnávateľovi. Niektoré z vymenených kolkov sa nenachádzajú v spisoch, pretože nevedel, kde ich má založiť.

Nedostatky vo svojich spisoch zistené pri kontrole koncom októbra 2016 obžalovaná logicky vysvetlila a jej obhajobu nepriamo potvrdzujú výpovede svedkov a listinné dôkazy o tom, ako sa manipulovalo so spismi na pracovisku obžalovanej, ako bola prerozdeľovaná práca a akým spôsobom sa zaobchádzalo s nespotrebovanými kolkami v spisoch.

Vinu obžalovanej spochybňuje tiež konkrétne zistenie, že Krajské riaditeľstvo PZ KE po kontrole vykonanej v apríli 2017 poukázalo na také nedostatky a absenciu či už spisov alebo kolkov, ktoré neboli

vytýkané kontrolou OR PZ ešte v čase, keď bola obžalovaná v pracovnom pomere i keď kontrolovali rovnaké spisy. Z tohto zistenia aj podľa názoru krajského súdu vyplýva, že po ukončení pracovného pomeru obžalovanej, niekto so spismi manipuloval, či už spisy fyzicky zlikvidoval alebo z daných spisov odcudzil elektronické kolký.

Okrem toho pri ukončení pracovného pomeru s obžalovanou nebol dodržaný postup v zmysle článku I ods. 9 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 98/2016 o registratúrnom poriadku, neboli od nej prevzaté spisy a evidenčné pomôcky. Z uvedeného rovnako vyplýva, že nie je možné určiť, či vôbec vznikla nejaká škoda a v prípade ak áno, v akej výške a kto ju spôsobil.

Zo žiadneho z dostupných dôkazov nie je zrejmé, že by obžalovaná konala od počiatku v úmysle prisvojiť si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobiť tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy a prokurátor v odvolacom konaní nenavrhol vykonať, ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovanú zo spáchania žalovaného trestného činu, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné, pričom vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam už len poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na neho odkazuje.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.